

Kanne 24.3.2007 — Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid v. SMHV (MADRIDEXPORTA)

(Asia T-180/07)

(2007/C 155/74)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid, S.A. (Madrid) (edustaja: abogado M. Aznar Alonso)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.3.2007 tekemä päätös on todettava yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 40/94 vastaiseksi siltä osin kuin sillä hylätään moniosaisen merkin MADRIDEXPORTA rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi luokkia 16, 35, 36, 38, 39, 41 ja 42 varten koskeva hakemus nro 4 659 553.
- On todettava, että moniosaiseen yhteisön tavaramerkkiin nro 4 659 553 MADRIDEXPORTA luokkia 16, 35, 36, 38, 39, 41 ja 42 varten ei sovelleta asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, ja että mainitun asetuksen 7 artiklan 3 kohtaa sovelletaan.
- Vastaaja ja tarvittaessa väliintulija on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Moniosainen merkki "MADRIDEXPORTA" (hakemus nro 4 659 553) luokkiin 16, 35, 36, 38, 39, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Kanteen hylkääminen.

Kanneperusteet: Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 7 artiklan 3 kohdan virheellinen soveltaminen.

Kanne 28.5.2007 — Puola v. komissio

(Asia T-183/07)

(2007/C 155/75)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: E. Ośniecka-Tamecka)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia koskevasta kansallisesta jakosuunnitelmasta, josta Puola ilmoitti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisesti, 26.3.2007 tehty komission päätös K (2007) 1295, lopullinen, on EY 230 artiklan nojalla kumottava kokonaisuudessaan tai osittain
- asian käsittelyn on tapahduttava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti puolan kielellä
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia koskevasta kansallisesta jakosuunnitelmasta, josta Puola ilmoitti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁽¹⁾ mukaisesti, 26.3.2007 tehdyn komission päätöksen K (2007) 1295 lopullinen. Komissio totesi tässä päätöksessä, että Puolan kansallisen suunnitelman, joka koski CO₂-ta koskevien päästöoikeuksien jakamista vuosia 2008–2012 varten ja josta ilmoitettiin komissiolle 30.6.2006, tietyt osat eivät ole direktiivin 2003/87/EY 9 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan ja 13 artiklan 2 kohdan eivätkä sen liitteessä III lueteltujen perusteiden mukaisia. Kyseisessä päätöksessä vahvistetaan keskimääräisiksi vuosittaisiksi päästöoikeuksien kokonaismääräksi Puolassa noin 208,5 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnina. Päätöksellä alennetaan siten 26,7 prosentilla sitä 284,6 hiilidioksidiekvivalenttitonnin päästörajaa vuosia 2008–2012 varten, jota Puola ehdotti ilmoittamassaan kansallisessa jakosuunnitelmassa.

Kantaja esittää kanneperusteinaan, että koska komissio teki päätöksen sen kolmen kuukauden määräajan kuluttua, joka koski Puolan ilmoittaman kansallisen jakosuunnitelman hylkäämistä kokonaan tai osittain, se on rikkonut direktiivin 2003/87/EY 9 artiklan 3 kohtaa. Kantaja esittää siten komission rikkoneen olennaisia menettelymääräyksiä ja ylittäneen toimivaltansa.

Kantaja väittää myös, että kun komissio arvioi Puolan vuosia 2008–2012 varten esittämää päästöoikeuksia koskevaa kansallista jakosuunnitelmaa, se jätti perusteettomasti arvioimatta Puolan kansallisessa jakosuunnitelmassa esittämiä tietoja ja korvasi näiden tietojen arvioinnin omien tietojensa arvioinnilla. Komission tiedot oli saatu soveltamalla epäjohtonmukaisesti komission valitsemää taloudellisen analyysin mallia. Komissio oli näin ollen rikkonut direktiivin 2003/87/EY 9 artiklan 1 kohtaa ja liitteessä III esitettyä kolmatta perustetta. Kantaja katsoo komission rikkoneen tällä tavoin olennaisia menettelymääräyksiä.

Tämän lisäksi kantaja väittää komission rikkoneen olennaisia menettelymääräyksiä, kun tämä tehdessään riidanalaista päätöstä ei ollut ottanut huomioon yhteisöä sitovia kansainvälisiä asiakirjoja (erityisesti Kioton pöytäkirjaa). Komissio rikkoi tällä tavoin direktiivin 2003/87/EY liitteessä III esitettyä ensimmäistä, toista ja kahdettatoista perustetta.